

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Joachimus Stockman, Phil.
& Med. D. ac Prof. Ad Exsequias Quas ... Annae Koltzowen/ Coniugi suae
desideratissimae, Viduus Moestißimus Dn. Henricus Schuckmann/ I.U.D. ...
hodie parabit, Omnes & singulos Cives Academicos ... invitat : [P.P. Rostochi
sub sigillo Rect. d: XVIII. Febr. An. MDCL.]**

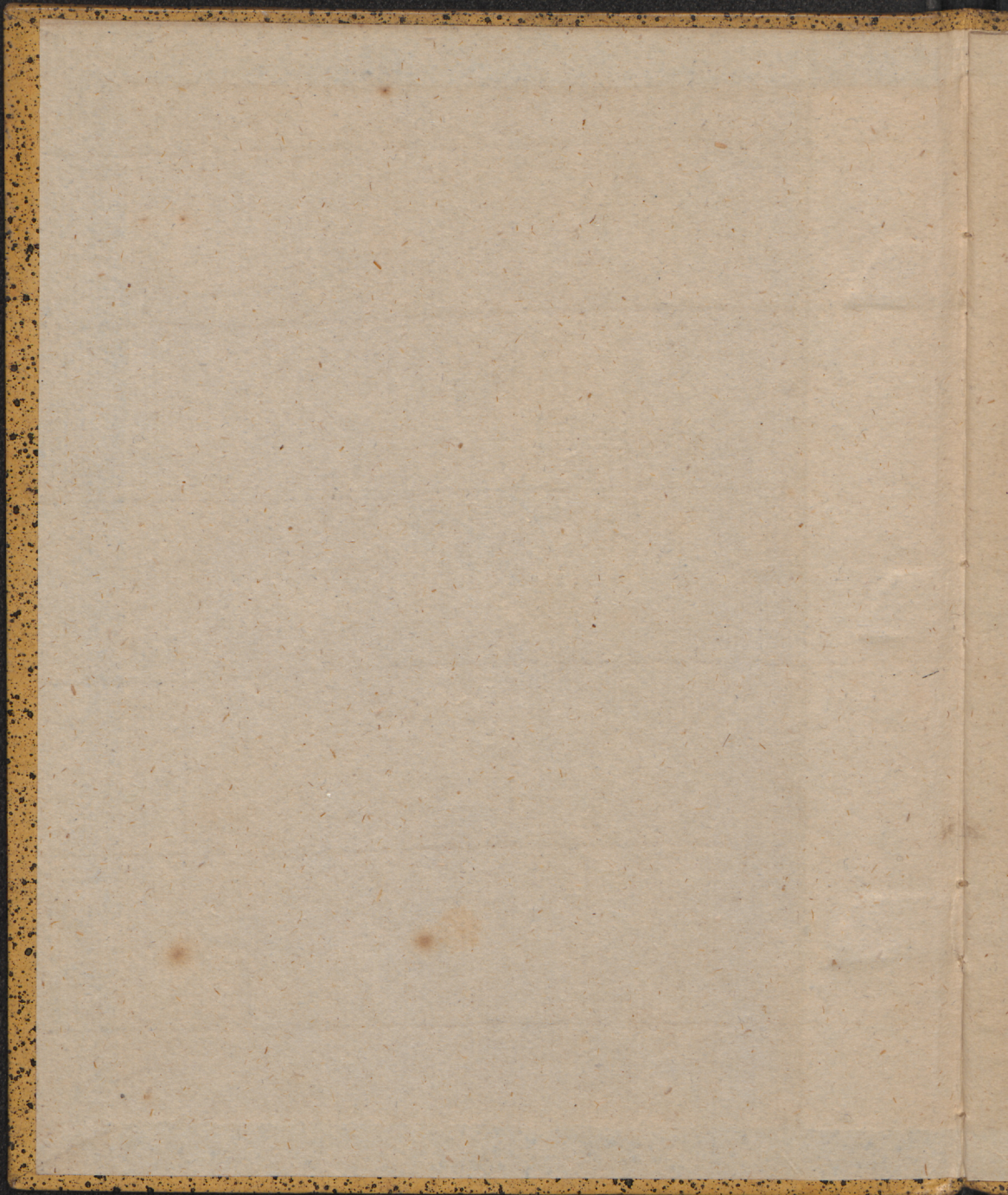
Rostochii: Kilius, 1650

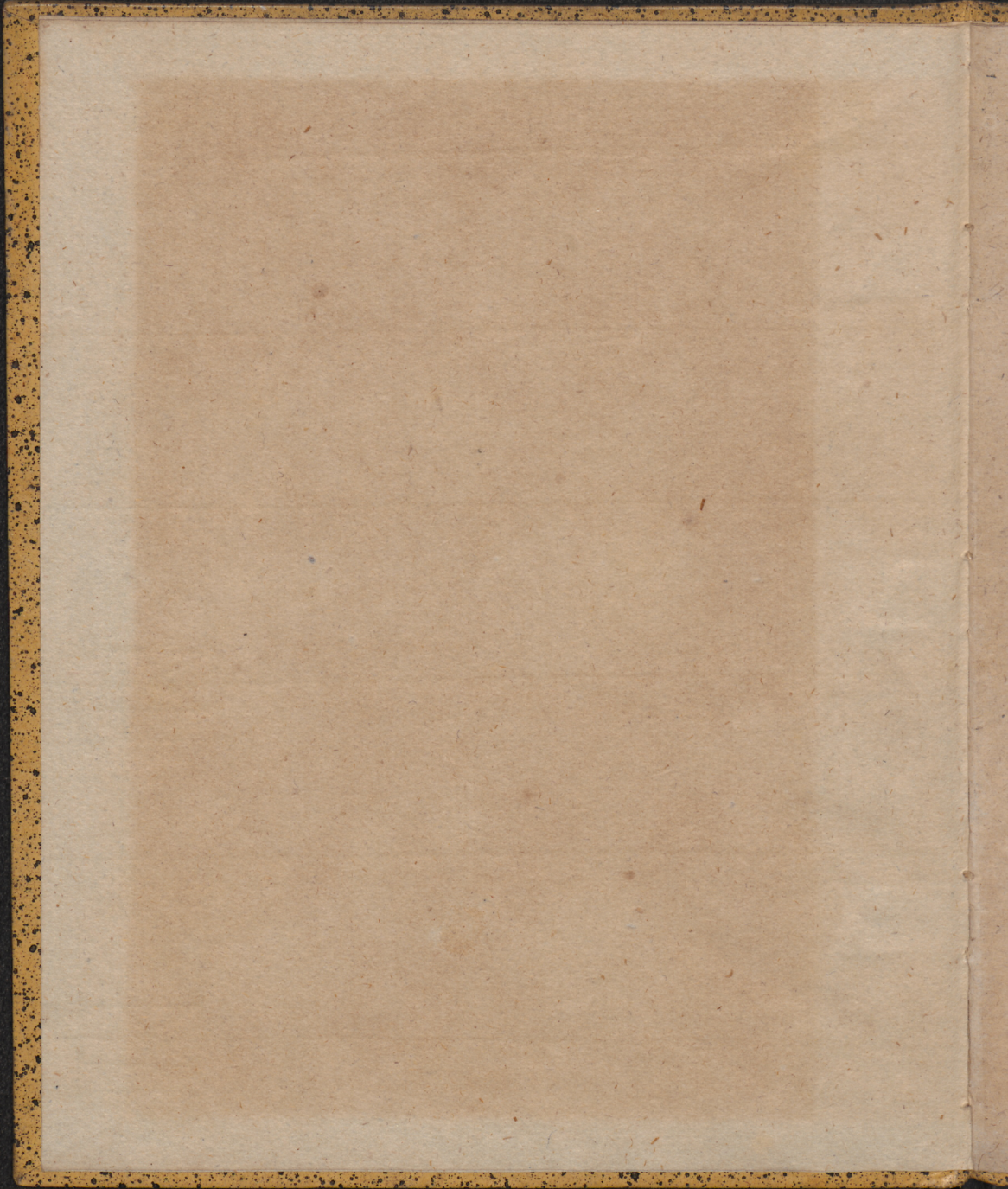
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn771232101>

Druck Freier Zugang

Stockman, J.,
in A. Koltzow,
uxor. H. Schuckmann.
R. 1650.

PROGRAMMA

Quo

RECTOR

Universitatis Rostochiensis

JOACHIMVS STOCKMAN,

Phil. & Med. D. ac Prof.

Ad Exsequias

Quas

MATRONÆ RARI EXEMPLI

ANNÆ Holtzowen /

Conjugi suæ desideratissimæ,

Viduus Mæstissimus

DN. HEINRICVS Schuckmann /

J. U. D. & Codicis in hac Academia

Professor eminentissimus

hodie parabit,

omnes & singulos Cives Academicos officiosè

& seriò invitat.

—(o)—

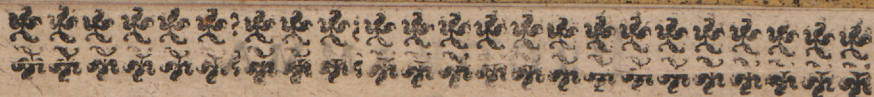
ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILLII, Acad. Typogr.

ANNO M. DC. L.

202

Uod ne unquam Academia pariter ac Ciui-
tati huic funestum sit, satis multa hactenus senū pari-
ter ac iuvenū, ex utroq. sexu, extulimus funera, quae
illud Solonis ex tripode natum esse testantur: Singulorū
domicilia esse moris latibula. Februo Deo hoc men-
se litabatur apud Romuli nepotes, & lustrationes instituebantur, quae,
Februa Romani dixerē piamina Patres.

Liba-

JEHOVA ter opt. max. matronarum, puerorum item puerarum-
que ordinem hoc novo anno lustrare, & Februo piamine, ut cum Naso-
ne loquar, notabiliter purgare capit: optimas quasque sibi delegit, &
in chorum caelestem transtulit. Quando itaque omni aetati, omni sexui
communem esse mortem quotidiana experientia docet, utique piūm
& par, & egregia res est, verbis Seneca, mortem condiscere, quā
commentatione quidem & meditatione mortis ad temperantiam rerum
omnium homini nihil magis proficere potest. Qui inter gentiles & pa-
ganos moderationis ac sapientia aliquā laude floruerunt, legem hanc
Universi, quae iubet NASCI & MORI, probe & sibi & suis incul-
carunt. Hinc primus ille Romanorum sapientum mortem portum ma-
lorum & perfugium arummosa vita nuncupat. Hinc & fortissimus il-
le apud Tacitum Dillius Vocula sibi exitium parari libens audit, mor-
temq. in tot malis hostium ut finem miseriarum intrepidē expectat.
Nec mihi persuadere possum, Theophrastum sapientissimum senem vi-
vendi; sed discendi atque artium ac doctrina perfectionem adipiscen-
di cupidine accusasse Naturam, quod cervis & cornicibus vitam diu-
rurnam, quorum id nihil intercesset; hominibus, quorum maxime inter-
fuisse, tam exiguam vitam dedisset. Qui enim vitam sibi prorogari
postulat, is eodem voto curas, sollicitudines, arumnas, morbos atque
indissolubili consortio illi connexa adversa produci pariter petit: qui-
pe fere nulli tam optabilis rerum secundarum contigit cursus, quin
marori-

69

50.5

Q. M. M. M.

meroribus ac calamitatibus interpelletur. Omnis vita supplicium est,
 ut iterum Seneca, plena & infesta variis casibus: à quibus nulli longa,
 pax, vix inducie. Hinc Epictetus Philosophus ille Stoicus ab Adriano
 Imp. (ut in Symbolis Heroicis refert M. Claudius Paradinus) inter-
 rogatus, quare mortui coronis insignirentur, respondit: ut præsigura-
 retur, quòd labores & arumnas seu molestiarum immensum pondus hu-
 jus vitæ superassent. Idcirco nulli formidanda mors est, quæ eum arum-
 nis eripit, & si piè vixerit, suorumque peccatorum penitentiam seriò
 egerit, inconcussa & sempiterna inserit tranquillitati. Beatissimos eos
 mori verum est, qui perpensâ fragilitate suâ quotidie se preparant, quo-
 modo intrepido pectore & Christianâ animi firmitudine facti sunt
 excepit, cui Justa hodie faciemus, ANNA KOLZOVA, ma-
 trona rari exempli. Nata est Rostochi d. XIV. Jan. anno supra millesi-
 mum quingentesimum nonagesimo septimo, circa tertiam & quartam
 matutinam. Pater Ei Klaus Kolbow fuit, civis & Cerevisarius apud
 Rostochienses honoratissimus: mater DOROTHEA Schmiedes-
 femina laudatissima. Avum paternum laudavit COSMUM Kol-
 bow Civem & negotiatorem, virum optima vitæ ac famæ; aviam
 paternam ANNAM Kadenick matronam honestissimam. Avum
 maternum HENRICUM Schmid | Civem hujus Reipub. integer-
 rimum spectatissimumque; Aviam maternam METTAM Deses-
 lins; Majores pietate & omni virtutum genere florentissimos: sed
 qui omnes præverunt illuc, quòd Nostra jam migravit. Ex his paren-
 tibus nata, honestis quidem & piis, sed quia tamen originis labem in fili-
 am transierant, necesse habebat renasci per lavacrum regeneratio-
 nis in Spiritu S. & in librum vitæ referri. Id ergò simul ac peractum,
 progressu temporis ita Eam eduxerunt Parentes ut annos puellæ rege-
 rent, atque ad omnem honesti cultum, quæ disciplina, quæ exemplis
 formarent. ipsa verò ut ceteras artes, quibus ingenia puellarum exco-
 li ornarique solent, leviores tamen sunt, arripuit facile: & illas majores
 quoque ac summas probè complexa animo est, timere & venerari
 Deum, parentes colere, & audientem esse dicto eorum, pacis habere

etatem: tūm fugere otium, labori contra assuescere: nihil antiquius
ducere honestā famā; dareque operam adeo, non modo culpa ipsa ut va-
ces, verūm suspitione etiam ut careas. Anno CHRISTI cl. lxx XVIII.
etatis XXI. de suorum consensu nupsit Spectatissimo viro DN. THOMÆ
Hagedorn | qui Civis olim apud nos honestam illam; qua circa pau-
nos versatur, exercuit negotiationem, quam & ipsa vidua facta con-
tinuavit. Cum hoc marito suo, viro eximia humanitatis per ipsum se-
ptennium concorditer & magnā cum suavitate vixit. Liberos ei pepe-
rit quatuor, filium unum, & tres filias. E quibus dua (DOROTHEA
utraque dicta) in prima earum infantia ac quasi timine vita deceffe-
runt. Filia verò primogenita, cui ANNÆ nomen, eodem die, quo
Mater lectissima ad secunda vota transit, in matrimonium duxit vi-
rum humanissimum ac literatissimum DN. HENRICUM Zfingen/
ex quo prognati Hafnia in Dania nepotes tres & neptes dua, utpot
ELISABETA, HENRICUS, THOMAS, CHRISTIANUS,
& ANNA, piè defunctam Aviam salutarunt Hodie verò dictam
modo ANNAM AUGUSTINO Fontana Magistro chori Musici, quo
potentissimus ac serenissimus Rex Dania FRIDERICUS III. gau-
det, nuptam accepimus. Filius, isque secundò genitus, JOANNES,
hoc tempore in Belgio eandem, quam olim Parens ipsius b. m. negotia-
tionem exercet. Soluta, per mortem Mariti, priori conjugio, ad vidui
statūs angustias redacta est Nostra, in quibus per annos duodecim ex-
haustis, quicquid amari calicis ipsi divinitus propinatum erat. Omnis
enim omnino vidua in miserabilium personarum lustro censetur, et-
iam si bonis omnibus circumfluat aut vel regno presideat. Pertasa tan-
dem molestiarum, quas in viduo statu funestissima belli tempestas au-
gebat, DEO ita disponente, die IV. Octobr. anno supra millesimum sex-
centesimum trigesimo sexto in matrimonium cessit viro Consulitissimo
& Amplissimo DN. HENRICO Schuckmann J. U. D. & Codicis
in hac Academia Professore eminentissimo, Collega & amico nostro
non è multis, nunc secundam viduo mestissimo. In quo posteriori con-
jugio (quod fuit annorum XIV.) aequè ac in priori, quin & omni
vita

vita verè Christianam se probavit. Vera pietatis studio ita dedita,
& quasi summissa fuit ut eam non labris usurpares, sed vita factis-
que exprimeres. In orationibus ad DEUM fundendis, non semerè
alius aut ardore majore fuit, aut firmiore fiducia. Nec aliud ipse praesentius
promissive praesidium in adversis erat: quae nemo virorum
aut majore, quàm illa, animo, excepit primùm, aut equiore deinceps iu-
lit. Quàm remota ab avaritia & omni improbiore habendi cupi-
dine, tam aliena quoque à cultu nimio corporis, & illo immundo, ut
Tertullianus appellat, mulierum mundo fuit; simplicissimis contenta
munditiis, & maximum famina ornamentum viriutem rara: Va-
ga & ambulatrix visa est nunquam, nec aliarum magis, quàm re-
rum suarum satagens. Versata cum omnibus comiter atque benivo-
lè, quibuscum vivendi agendiq. necessitas incideret. Veritatis, si quis-
quam, & amans & studiosa exstitit: neque officij tantum, sed fidei
etiam imprimis plena. Quam satius putabat servare, quàm aliquid
facere compendii, de illa dum parum sollicita esset, & utilitatem
ante honesti haberet curam: quod in omni vita acture spectandum
inprimis animum planè induxerat. Domum vexit indefesso labore,
prudentiâ, verecundiâ, parsimoniâ, ita ut neque adductè nimis ne-
que remisse moderaretur: & facientes opus non dicto tantum. Verùm
exemplo etiam incitaret. Ad inserviendum in quavis necessitate,
tùm aliis tum maxime sanctissimo Seni Marito promissima, & ad
verbum obsequentiissima fuit. Hunc sincerè coluit, unisè amavit, &
tanquam caput ac dominum suum observavit. Erga pauperes
fuit benefica; noverat quippe, ut quod de Paulla Romana Hiero-
nymus, ego de ipsa usurpem, apud pauperes depositam pecuni-
am optimè servari: noverat, satis magnam dimitei hereditatem ad
liberos, si Christi per pauperes ad eos dimitteretur misericordia,
Liberos & nepotes Dn. Mariti non minus amavit & curavit, quàm
ex se natos.

Cum vero piè defuncta Matriona, d. XXVI^{is} Januar. à vi-
sitatione egrotantium consanguineorum atque affinium, ex Christia-

na charitate suscepta, domum reversa esset, insolito capite affici lan-
guore, quem non unius generis symptomata sequebantur, agramque
brevis ita conficiebant, ut frustra esset quaecunque adhibebatur, solli-
cita Medici cura. Durante morbo perrare patientia, tranquillitatis
ac pietatis (quippe precibus unice ac suspiriis vacabat) singularia do-
cumenta adstantibus dedit. Mortem sibi ipsa non vane praesaguit,
seque voluntati divina totam permisit. Cetera Dominica, quam undè
cum suis penultimo demum anni superioris die, coram publico Eccle-
siae catu sumserat, denuò avida, edita confessione devota, compos fa-
ta est d. XI. Febr. ministerio viri Reverendi & clarissimi DN. M.
CHRISTIANI MICHAELIS ad Eadem Jacobaam
Pastoris vigilantissimi, Interrogata deinceps de fide in **CHRIS-**
STUM crucifixum ejusque perseverantia, & ad recitationem pia-
rum precum attentas, elevatis subinde ad caelum manibus, vel etiam
complicatis indè constanter respondit AMEN. Exitus vitae,
pro quo toties DEO suo supplicarat, adeo fuit placidus, ut esse
placidior vix possit. Plena enim fide & desideranda atque expectanda
omnibus patientia, citra doloris sensum & ullum rationis defectum
obdormivit in Domino d. XIII. Febr. circa mediam XII. noctur-
nam, cum annos vixisset LIII. ipsa jam, deposita hac animi veste,
debilitates, luctus, valetudinem, & quicquid nos torquet ac
instat, semel evasit, viamq; hanc quam nobis quoque serius velocius
ingrediendum est, magna cum laude praesentique animo confecit. Ec-
ce, nunc ANNA, victoriam tuam de varietate humana, de morbis,
de mortalitate, cuius nullum in te amplius imperium est! Ecce pra-
mium tuum, gloriam nulli oculo visam, nulli auri perceptam, nulli
voci redditam, nec menti humana ulli comprehensam! Inspicis jam
felicem illum librum, cui inscripta inter haeres caeli, nomina sanctis-
sima, dudum fuisti. Plantata es in hortum immortalitatis, inserta
arbori salutis, propagata ad scaturigines aquarum viventium. Ea,
nunc bona possides, quae, sicut ipse qui tribuit, immutabilia sunt &
sempiterna.

16

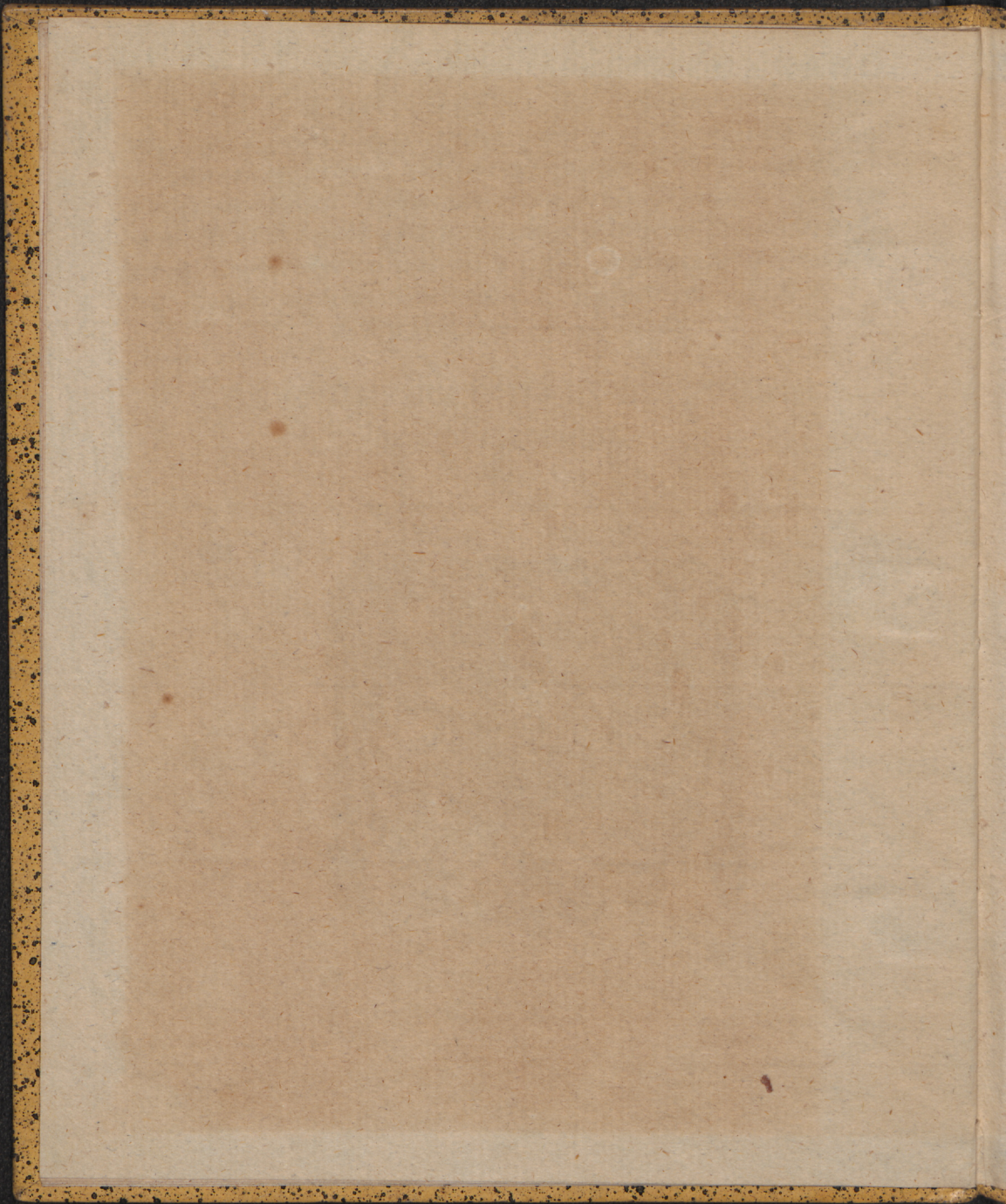
At quam ingens tui desiderium Viduo maestissimo, quam acer-
bum interitum post te reliquisti, si fl. bilis cuique suorum casus est, & to-
tius homo moritur (ut Mimus quidam Publius dicebat) quories suos
amittit; quid cum Amplissimo Jho D. N. SCHUCKMAN-
NO fieri: quid Et jam animi esse putabimus. Non invidemur qui-
dem, grave ipsi hoc in primis fore nunc demum, in senectutis apice, il-
la orbari, quae erat curarum levamen, cordis plusquam dimidium, do-
mūs ornaamentum: quae praeter reliqua etiam valetudinem Ejus, quae
in hac aetate senectae fomenta & curam attentioem requirit, sollici-
tè admodum observabat. Sed DEUS tibi, Vir Amplissime, Colle-
ga multum honorande, rupe cordis & portio tua erit: ille senectutem
tuam fovebit & instar aquila renovabit vires tuas; ut porro quoque
fidem, prudentiam atq. industriam, uti haecenus strenuè fecisti,
Academia nostra, cujus tu quoddam oraculum es (ita Jurisperi-
torum domos Cicero vocat oracula civitatis) & Bono Publico, cui
proprie destinatus es, diuissimè superstes esse possis. In quo pio omine
scriptioem hanc finio, quam tumultuaria opera composui; non tan-
quam expectaturus esses à me remedium (liquet enim mihi, Te
jam locutum Tecum, quicquid lecturus es) sed ut hac communi lectus
professione sympathiam nostram publicè testarer, & sanctissima Ma-
trona memoriam hac etiam ratione celebrarem.

Cum autem corpus exanime pie defunctae Matrona, hodie
hora primà in templo Jacobae terra reddi debeat, non equidem à Ci-
vibus Academicis muleis precibus contendendum existimo, ut frequen-
tes exsequias eant, quod ultrò facturos eos omninò confido. Dandum
hoc meritis Amplissimi DN. SCHUCKMANNI J. U. D.
& Codicis in hac Academia Professoris longè celeberrimi: dandum
Filio ejus viro reverenda dignationis & excellentium virtutum DN.
HERMANNO SCHUCKMANNO S. S. Theol.
D. & Prof. bene de hac Academia indices merenti: dandum magni Pa-
tris

eris vestigia legenti & studia feliciter sectanti Filio CUNRADO
SCHUCKMANNO J. U. Cand. Dandum toti honoratissi-
ma familia, quam aliàs exteris, peregrinis, incognitis impendit commu-
nis humanitatis ratio. Ite igitur exsequias, Ite Cives Academici, qui-
bus commodum est (commodum autem debet esse omnibus) exhibere
defuncta ultimū quod quidem mortuis prestari potest humanitatis offi-
cium. Neminem non memorem hic officii futurum confido, & ut scitis,
etiam atque etiam vos rogo. P. P. Rostochi sub sigillo Recto-
ris, XVIII, Febr. AN. 1713 L.

Conventus fiet horâ primâ pom. in
templo Jacobæo,

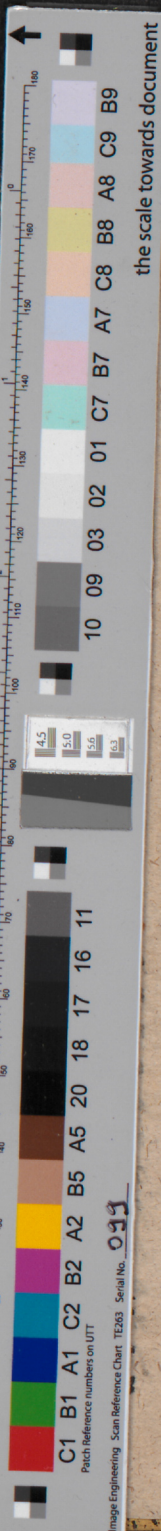

GUSTAV KOCH
Buchbinderei
ROSTOCK

vita verè Christianam se probavit. Verapietatis studio
& quasi summissa fuit ut eam non labris usurparet, sed
que exprimeret. In orationibus ad DEUM fundendis,
alius aut ardore majore fuit, aut firmiore fiducia. Nec ali-
sentius promissive presidium in adversis erat: qua nemi-
aut majore, quàm illa, animo, excepit primùm, aut equiore di-
lit. Quàm remota ab avaritia & omni improbiore ha-
dine, tam aliena quoque à cultu nimio corporis, & illo im-
Tertullianus appellat, mulierum mundo fuit; simplicissim-
munditiis, & maximum femina ornamentum virtutem r-
ga & ambulatrix visa est nunquam, nec aliarum magis
rum suarum satagens. Versata cum omnibus comiter ar-
le, quibuscum vivendi agendiq, necessitas incideret. Veri-
quam, & amans & studiosa existit: neque officij tantum
etiam imprimis plena. Quàm satius putabat servare, quàm
facere compendii, de illa dum parum sollicita esset, &
ante honesti haberet curam: quod in omni vita acture
inprimis animum planè induxerat. Domum vixit inde
prudentiâ, verecundiâ, parsimoniâ, ita ut neque adduc-
que remisse moderaretur: & facientes opus non dicto tant-
exemplo etiam incitaret. Ad inserviendum in qua vis-
tùm aliis tùm maximè sanctissimo Seni Marito promiss-
verbum obsequentiissima fuit. Hunc sincerè coluit, unicè
tandem caput ac dominum suum observavit. Ergo
fuit benefica; noverat quippe, ut quod de Paula Ro-
nymus, ego de ipsa usurpem. apud pauperes deposi-
tam optimè servari: noverat, satis magnam dimitti ha-
liberos, si Christi per pauperes ad eos dimitteretur m-
Liberos & nepotes Dn. Mariti non minus amavit & curavit
ex se natos.

Cum vero piè defuncta Matriona, d. XXVI
sitatione agrotantium consanguineorum atque affinium

the scale towards document